

Počítání času: Lhůty a doby

Adam Ptašník

Lhůta

- Časové období, které je stanoveno k určitému jednání (uplatnění práva)
- Nebylo-li jednáno, lhůta uplyne marně a jednat již nelze

Doba

- Časové období, po jehož uplynutí zaniká právo bez dalšího

Počátek

- Od rozhodného dne = den, kdy nastane skutečnost, která vyvolává běh relevantního časového období (lhůty nebo doby)
- Rozhodný den není součástí časového období
- Časové období začíná běžet v 0:00, tj. na počátku dne následujícího (ihned se skončením rozhodného dne)
- Časová období nazvaná „kalendářní ...“ začínají běžet prvním dnem nejbližšího tohoto kalendářního období od rozhodného dne (nejbližší pondělí pro kalendářní týden, nejbližšího 1. pro kalendářní měsíc a nejbližšího 1. 1. pro kalendářní rok)

Běh

- Časové období určeného dny trvá určený počet dnů.
- Časové období určené týdny, měsíci nebo roky se na dny nepřevádí. Po uplynutí určeného počtu přelomů těchto časových jednotek skončí dnem, se shodným označením jako rozhodný den (např. „středa“, „21.“, nebo „6. září“).
- Není-li v poslední jednotce den, který se označením shoduje s rozhodným dnem, končí posledním dnem poslední jednotky (místo 31. 2. skončí 29. 2.)

Konec

- Doba skončí, jakmile uplyne poslední den podle její délky (ve 24:00 posledního dne).
- Lhůta skončí, jakmile uplyne poslední den podle její délky (ve 24:00 posledního dne), pokud je tento den pracovní.
- Lhůta jinak skončí uplynutím nejbližšího pracovního dne po uplynutí její délky.

Stavění

- Po dobu stavění časové období neběží.
- Je třeba zjistit uplynutou délku před počátkem stavění, tu odečíst od celkové délky časového období a zbylou délku počítat po skončení stavění.
- Je-li časové období určeno jinak než dny, je třeba jednotku, ve které ke stavění došlo, přepočítat na dny a rozdělit.